

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadú.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Latorra, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà).

RÚBRICUES: Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, F. M. Anton, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosa, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats. València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY DE PORTADA I GRÀFICS: Víctor Navarro.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneira, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Un debat responsable

El debat d'investidura de Felipe González va obrir un nou període polític a l'estat espanyol. L'absència de majoria absoluta ha fet que entre a les Corts un nou aire en la forma i en el fons. González, si més no aparentment, no és el mateix de les legislatures anteriors. El fet d'haver de comptar amb el suport dels nacionalistes l'obliga a abandonar els conceptes absoluts i el fa més obert a noves propostes. També Aznar ha canviat, ha abandonat el to crispat d'anterior legislatures i i s'ha situat en el que s'anomena oposició responsable. El líder de la dreta espanyola ha de demostrar, si vol arribar a la Moncloa d'ací a quatre anys, que no solament és un bon opositor —això ja ho va demostrar en l'anterior legislatura— sinó que, a més, pot ser un bon governant. De la seva banda, Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya va encetar legislatura amb una gran contundència —de la mà d'un Rafael Ribó més incisiu que mai— i va engrandir encara més l'esquerda entre la formació liderada per Anguita i el PSOE.

Però les mirades dels observadors i de l'opinió pública estaven bàsicament dirigides cap als nacionalistes catalans i bascos, ja que del seu vot depenia l'elecció en primera volta de González. Convergència i Unió, després de superar les angoixants pressions socials perquè entrara en una coalició amb el PSOE, ha optat pel vot de l'estabilitat responsable. El grup que encapçala Miquel Roca ha fet un pas més per apuntalar la governabilitat de l'estat, com ja va fer altres vegades, però sense predre la seua capacitat reivindicativa ni allunyar-se del que és la seua raó de ser: el nacionalisme.

Algunes veus continuen interrogant-se, des de la desconfiança, sobre quins beneficis s'endurà CiU per la seua actitud o presenten aquests beneficis com un xantatge a l'estat. La formació política de Jordi Pujol —bicéfala, com s'encarrega de recordar una vegada més Duran Lleida en l'entrevista que publiquem en aquest número— tindrà greus problemes si vol aconseguir defensar el seu programa (i, per tant, obtenir contra-

presentacions per part de l'administració central) i alhora no aixecar les previsibles veus de l'Espanya profunda. Amb coalició o sense, tota força política que pacta amb una altra, té l'obligació de satisfer els electors que l'han votada d'acord amb un programa i unes línies d'acció. Si això no ho entenen, Pujol i Roca continuaran sent, per certs sectors espanyols, els "dolents" de la vida política.

TV-3 perilla a Menorca i a Eivissa

Unes declaracions fetes pel delegat del govern a Menorca, Juan Felipe Ruiz, han aixecat de nou l'alarma sobre la recepció a les Balears de TV3. Si a la primavera el Ministeri d'Obres Públiques parlava d'una solució "ràpida", ara resulta que no, que "TV3 fa servir la freqüència de Tele-5" i que si no se n'ha interromput la recepció és, segons Ruiz, "per motius culturals". Hem de repetir el que ja hem dit tantes i tantes vegades des d'aquest editorial: no s'entén per què TV3 ha de canviar de freqüència —amb la interrupció de la imatge que això comportaria per un temps que ningú s'atreveix a determinar— si el seu senyal és anterior a l'existència de les televisions privades. Els estudis tècnics demostren que hi ha prou freqüències per a totes les cadenes. El Parlament Balear ha demanat, per unanimitat, que es mantinga la recepció de TV-3 i Canal-33 a totes les Illes Balears i Pitiuses. Els Consells Insulars de Menorca i Eivissa s'han expressat en termes semblants. Però el delegat del govern central continua amb la seua intransigència.

La conclusió és ben simple. No és una qüestió tècnica ni legal, sinó política. Senzillament, que sectors del poder veuen amb recel —i fins i tot odi— qualsevol aproximació entre els territoris de parla catalana. L'uniformisme cultural espanyol apareix amb tota la seua netedat en aquest desagradable episodi: volen fer callar unes cadenes que parlen en català i substituir-les per unes altres que no diuen ni un sol mot en la nostra llengua.

